

چیستی و چرایی پیامِ بیانات ۲۵ اسفند رهبری به حوزه

جلسه ۲۵ اسفند ۹۴ رهبری با مجمع نمایندگان طلاب علامت‌های سؤال جدی در اذهان طلاب انقلابی ایجاد کرده است!

چه شده که آقا که معمولاً در سال‌های دیگر، بعد از روز درختکاری دیگر دیدار و جلسه‌ای ندارند تا بعد از تعطیلات نوروز؛ یک مرتبه ۵ روز مانده به پایان سال طلاب را فرا خواندند؟
چه اتفاقی افتاده است که آقا - به شهادت یکی از حاضران در جلسه و گزارش تأیید این حسشان توسط بقیه حاضران - اینقدر ناراحت بودند؟
واقعاً خطر اینقدر جدی است که آقا خطر انقلاب زدایی از حوزه را به عنوان یک هشدار جدی و خطرناک مطرح می‌کنند؟

چه جریاناتی در صدد انقلاب زدایی از حوزه هستند؟
وظایف ما طلاب انقلابی چیست؟ چه کار کنیم که حوزه انقلابی بماند؟
وظایف نهادهای تصمیم‌گیر حوزه چیست؟
و ده‌ها سؤال دیگری که ذهن باورمندان و دردمندان نسبت به حوزه و نسبت به انقلاب و رهبری را به خود مشغول کرده است.

اما واقعاً چه شده و آقا چه فرمودند و چه چیزی می‌خواستند؟
بنای نگارنده در این یادداشت بر این است که چیستی و چرایی پیام این بیانات به حوزه علمیه را بررسی بکند.

یکی از اتفاقات با برکتی که در لیبیک به فرمان رهبری در حوزه افتاده است و متأسفانه هم به دلیل کم‌کاری متصدیان و هم به دلایل دیگر از دیده دور مانده است؛ اعتکافی بود که تعدادی از طلاب انقلابی مدرسه مقدسه معصومیه قم راه انداختند و مخاطبین آن طلبه‌هایی از خود مدرسه معصومیه؛ مدرسه شهیدین، مدرسه مشکات و حتی طلابی از کرج و قزوین و تهران و ... بودند.

اعتکافی که موضوع آن را «مصائب یک مرد الهی در بسط توحید» قرار دادند و محور بحث‌ها و مباحثات اساتید و طلاب بیانات ۲۵ اسفند مقام معظم رهبری با عنوان «ما و ۲۵ اسفند» بود. حالاً ان‌شاءالله در فرصتی دیگر باید به خود این اعتکاف نیز پرداخته شود که به نظر خود عزیزان دست اندر کار به فکر هستند.
قاعدتاً نگارنده علاوه بر تأملاتی که در این بیانات داشتند از شنیده‌ها و دریافت‌های خود از اساتید و طلاب انقلابی نیز متأثر بوده است.

۱. چستی پیام آقا در بیانات ۲۵ اسفند به حوزه‌های علمیه

مدعای نگارنده این است که چیزی که آقا از حوزه می‌خواهد رساندن حرف انقلاب به مردم است و در واقع این جلسه فرمان به طلاب برای رساندن حرف امام و آقا (حرف انقلاب) به مردم است. حوزه غیر انقلابی یا انقلاب زدایی شده هم همان حوزه‌ای است که بین مردم نیست و حرف‌های انقلاب را به مردم نمی‌رساند و دردهای مردم را درک نمی‌کند و آگاهی‌سازی متناسب با موقف انقلاب به مردم نمی‌دهد؛ و البته نیازهای نظام جمهوری اسلامی که برآمده از این انقلاب است را نیز پاسخ نمی‌دهد.

برای روشن شدن مدعای خود سیری از بحثی که معظم له در این دیدار دارند را مرور می‌کنیم. در ابتدای این بیانات مقام معظم رهبری به دو نگاه در مورد حوزه می‌پردازند و بعد می‌فرمایند با نگاه اول که نگاه به مسائل داخلی حوزه است فعلاً کاری ندارم. ایشان اینچنین می‌فرمایند:

«از دو دیدگاه میشود درباره‌ی مسائل قم صحبت کرد که من از یکی از این دو دیدگاه میخواهم صحبت کنم. دیدگاه اول، نگاه به مسائل عمومی حوزه‌ی قم است؛ مسائل علم، تربیت علمی، تحقیق، اخلاق، مسائل مدیریتی، مسائل سازمانی در حوزه‌ی قم - که بحمدالله سالها است در قم سازمان هست، مدیریت هست، رئیس و مرئوس هست؛ بالاخره مجموعه‌ای برای مدیریت حضور دارند- بحث کتابهای درسی، بحث چگونگی درس خواندن؛ یک بحث اینها است و یک نگاه، نگاه از این دیدگاه است که بنده حالا در این زمینه‌ها نمیخواهم صحبت کنم. مقدار زیادی در این زمینه‌ها قبلاً صحبت کرده‌ام در دیدارهای عمومی در قم و غیر قم؛ بعد از این هم ان‌شاءالله در مناسبت‌هایی، عرایضی خواهم کرد که اینها از مسائل مهمی هم هست. فعلاً در این جلسه‌ی کنونی، نظر من به این دیدگاه نیست.» (بیانات در دیدار اعضای مجمع نمایندگان طلاب و فضایی حوزه علمیه قم، ۱۳۹۴/۱۲/۲۵)

همانطور که مشاهده می‌شود ایشان تصریح می‌کنند که فعلاً با مسائل درونی حوزه، اعم از علمی، پژوهشی، اخلاقی، مدیریتی و آموزشی کاری ندارند و مد نظرشان چیز دیگری است. دیدگاه دوم در مورد مسائل حوزه که ایشان می‌خواهند به آن بپردازند؛ بحث وضعیت انقلابی‌گری در حوزه است؛ ایشان بلافاصله بعد از اینکه این بحث را در وزانت و اهمیت برابر با مسائل علمی و پژوهشی و مدیریت و آموزشی حوزه و بلکه بالاتر تلقی می‌کنند؛ به رابطه‌ای که روحانیت با مردم دارند و امتداد مردمی که طلبه در مقایسه با دانشجو دارد؛ می‌پردازند.

بعد از این حوزه را به دو بخش مرجعیت و طلاب تقسیم می‌کنند و خیلی روی مرجعیت مانور نمی‌دهند و فقط می‌گویند که مراجع در ابتدا دو سه نفر برای مبارزات انقلابی پیام می‌دادند و در ادامه امام تنهایی این بار را بر دوش کشید.

مانور اصلی ایشان روی طلاب و نقش آنان می‌باشد و تصریح می‌کنند؛ اگر طلاب نبودند این حرکت یعنی انقلاب امام اینطور گسترش نمی‌یافت. و به طور مبسوط به نقش جدی طلاب در رساندن حرف امام به مردم و پخش آن در اقصی نقاط کشور و نفوذ دادن آن در دل‌های مردم می‌پردازند.

در ادامه به صراحت می‌فرمایند که ارتباط انقلاب با حوزه‌ی قم این است که طلاب واسطه‌ای شدند برای اینکه فکر و خواسته و نیت امام به وسیله آن‌ها عملیاتی شد و این طلبه‌ها بودند که مردم را به خیابان‌ها آوردند. سپس این تحذیر جدی را می‌دهند که حوزه اگر انقلابی نماند نظام در خطر انحراف از انقلاب قرار خواهد گرفت و خطر انقلاب زدایی از حوزه را به عنوان یک خطر به زنگ در می‌آورند.

از این سیر بحث ایشان به وضوح مدعا نگارنده ثابت می‌شود و که مخاطب اصلی ایشان طلاب هستند و فرمانی هم که به آن‌ها می‌دهند این است که حرف انقلاب را به مردم برسانند و مردم را آگاه بکنند، و انقلابیگری حوزه یعنی رساندن حرف‌های انقلاب به مردم و آگاهی آنان نسبت به منویات رهبر انقلاب؛ و انقلاب زدایی از حوزه هم به همین است که حوزه دارد رفته رفته پای خودش را از میان مردم بیرون می‌کشد و آنجایی هم که حضور دارد حرف‌های انقلاب را به مردم نمی‌رساند.

۲. چرایی این مطالبه‌ی رهبری از حوزه در این برهه‌ی زمانی

به نظر نگارنده این مطالبه رهبری از طلاب برای رساندن حرف‌های انقلاب به مردم و تذکر انقلابی ماندن حوزه و هشدار خطر انقلاب زدایی از حوزه در این برهه‌ی زمانی ناشی از یک خطر عمده‌ی دیگری است که در بیانات امسالشان در سالگرد رحلت حضرت امام (ره) فرمودند. آن هم «خطر تحریف مکتب امام (ره)» می‌باشد.

«خطر تحریف امام به عنوان یک هشدار باید در گوش و چشم مسئولان کشور، صاحبان نظران

فکری انقلاب، شاگردان قدیمی امام، کسانی که علاقه به این راه دارند، و عموم جوانان، فرزندان،

دانشگاهیان و حوزویان تلقی بشود» (بیانات در بیست و ششمین سالگرد رحلت امام، ۱۴/۰۳/۹۴)

به واقع این خطر به قدری جدی است که ایشان با وجود تعبیرهای بسیار سنگینی که در مورد ملت ایران و جایگاه والای آن‌ها دارند؛ این بار هشدای بسیار سنگین و بی سابقه می‌دهند.

« اگر راه امام را گم کنیم یا فراموش کنیم یا خدای نکرده عمداً به کنار بگذاریم؛ ملت ایران

سیلی خواهد خورد.» (بیانات در مراسم بیست و ششمین سالگرد رحلت امام خمینی ره - ۱۴/۰۳/۹۴)

